

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 45.

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Sibiu, 6 Maiu, 1896.

Actul primariului din Sibiu, cu care a oprit ținerea conferenței naționale, convocate pe ziua de 3/15 Maiu a. c. a produs dureroasă impresiune în presa română, nu atât pentru faptul opririi conferenței, care puțin împoartă, ci pentru motivarea din acel act.

Acelei dureroase impresiuni i s'a dat expresiune, și întrégă presa română a considerat acea motivare ca atentat asupra existenței noastre naționale.

Nu putem sci adevăratele motive ale guvernului, pentru cari a venit la asemenea curent de idei, la asemenea argumentare, la asemenea atentat fațăș contra existenței noastre naționale; faptul, că sistemele degradate la o adunătură de oameni, fără îndreptățire la viața națională românească, ci numai buni ca material pentru contopire în rassa magiară, faptul acesta va trebui să sguđuie până în fundul inimei chiar și pe acei puțini români, cari, mai ținând la romanitatea lor, până acuma s'au încercat a netești actele de violență ale guvernului, și a le scusa cu provocarea făcută din partea acelora, cari de vr'o 15 ani au condus politica românilor pin patria noastră dela desastre tot la desastre.

Acest atentat la existența noastră națională va aduna pe toți românii în un corp compact, care va protesta serbătorește contra rolului umilitoriu, care ni se dă în viața publică a statului nostru.

Că guvernul a avut cutezanța să vorbescă astfel despre noi românii, se ne dea un rol de oameni venetici, cari numai merităm nici nume de popor, la acesta mult a contribuit modul, cum s'a purtat politica noastră în acești 10 ani din urmă, și rolul, care la avut presa română în susținerea acestei politice nefaste.

Avem dureroasă satisfacțiune de a constata, că întru toate s'au împlinit prorociile noastre în ce privesce politica noastră în anii din urmă. Căi au fost bine înhamăți, marii politici au dat cu biciul din toate puterile, căi au

fugit cu iuțela fulgerului, rótele s'au învêrtit înconșeu, cei cu biciul priviau tot în nori, și nu mai aveau ochi și pentru lucrurile pământene, pentru cele din giurul lor.

Acuma carul s'a înglodat și ómenii stau uimiți, nu știu cum se mai scóță din glod carul care odinioară cu atâta emfasă era mánat.

Dar o vom lăsa această dureroasă satisfacțiune, și vom atinge o altă córdă dóră și mai dureroasă. Că guvernul a avut curagiul să vorbescă astfel cu un popor de 3 milioane, în parte mare a contribuit presa română din statul nostru.

Am avut nefericirea de presa noastră a ajuns pe mâna unor ómeni, în cari ambițiunea personală și ura a fost mai puternice decât iubirea de neam.

Acești ómeni au început a lovi în toți aceia, cari nu erau de o vedere cu ei în cele politice și sociale. Mania de a face trădători de neam pe toți cei de alte convingeri a mers așa de departe, încât la noi românii numai puțini favoriti au mai rămas ómeni de omenie.

Tirania autorității a trebuit inventată, ca sdrobiți odată toți ómenii cu ceva autoritate, experiență și trecere, să se creeze marele partid al viitorului.

Și s'au și creat marele areopag de capacități din giurul „Tribunei” vechi, toți ceialaltii au fost și sunt trădători, și am ajuns de ađi la noi românii ómenii de valóre, după ce au fost tacași de trădători s'au dat la o parte, și au lăsat teren liber presei, ca ea să conducă lucrurile.

După actul primariului din Sibiu, „Tribuna” de ađi cu durere constată, că noi românii suntem desbinați în 12 grupuri, ca odinioară semințiile lui Israil, și strigă după un Iisus Navi, care se ne întrunescă la o luptă comună.

Intrebăm acuma: Să ni se arete din tot trecutul nostru de ani 44, când am provocat noi la desbinare, și prin aceasta la slăbire?

În viața noastră noi n'am provocat desbinare, în viața noastră noi nu am

atacat politica purtată de pasivistii vechi și noi, ci noi totdeauna am fost în defensivă.

Cu fruntea deschisă am spus și în fața conducătorilor de ađi a politicei românești cari sunt vederile noastre, am spus, că din întreg programul dela 1881 numai autonomia Transilvaniei e deosebirea între noi și ei, și acesta încă numai pentru timpuri mai bune, căci schimbându-se împregiurările noi cesti dela „Telegraful Român” vom cere mai mult decât autonomia Transilvaniei.

Fără a se reflecta la ținuta noastră, am fost prezentați de servitori ai guvernului actual, și dacă mai țin ómenii la onestitate, îi întrebăm: se ne arete un cuvânt cel puțin, prin care noi am fi încuviințat actele de volnicie ale guvernului.

Mai mult: biserica noastră și metropolul nostru a fost atacat în modul cel mai violent chiar și în „Tribuna” de ađi, și este continuu împuns și acuma, dóră numai pentru cuvântul, ca să aibă tovarășie și presa ungurească.

Acastă nedemnă, această greșită ținută a presei române a dat guvernului îndemn să ne tracteze ca pe ómeni, cari ei pe sine s'au nimicit, ei pe sine s'au desbrăcat de ori-ce valóre morală.

Pericolul cel mare în cele din urmă ne-a tređit. Când veți fi toți pentru unul și unul pentru toți, nici porțile iadului nu vă vor pute înfrânge. Adevêrul acesta a pètruns acuma și inimile actualilor conducători dela „Tribuna”, și ei strigă după unirea tuturor pentru apărarea bunului nostru comun. Să nu mai fie între noi tribuniști, gazetisti, dreptătiști, telegrafisti, unirea-isti, Brotiști, Mironiști Albiști, Mocșonyiști, Rațiști, ci toți să fim Români, egali în iubirea de nem, egali în caracter firm românesc, resoluți în apărarea existenței noastre naționale.

Cuvânt înțelept acesta, ca și care de mult n'a fost publicat în colónele „Tribunei”, și dorim ca el să fie începutul unei ere nóue în presa română.

Dacă ne vom stima reciproc, dacă vom înceta cu frecările dintre noi și vom căuta multe, multe, de trei ori ăicem multe puncte de întâlnire, unde putem lucra împreună, atunci noi ne vom tređi, că suntem o asemenea putere, care însuflă respect, și atunci nu va fi putere în lume, care să trecă preste noi, fără a ne asculta și glasul nostru.

Să dea bunul Dumnezeu, ca așa să fie!

Revista politică.

După cele mai nouă sciri alegerea d-lui Strobach, ca primar al Vienei, este întărită de Maiestatea Sa Impêratul. Noul primar va depune jurământul astăđi. Mare bucurie pentru bravi și harnicii creștini antisemiți din capitala Austriei; dar o și merită, pentru-că în tot decursul campaniei electorale s'au dovedit de bărbați neînfrânți, cu conștiința tare, ómeni în totă puterea cuvântului. Împreună cu antisemiții Vienei ne bucurăm și noi, naționalitățile atât de mult și pe nedrept asuprite din partea îngâmfaților ovreomagari din Pesta. Triumful binemeritat al noului, Dr. Lueger, este în tot cazul un semn de bună speranță, că va veni odată apa și pe móra naționalităților. Spiritul creștinesc și antisemit își merge drumul său sigur înainte; cauza fiind creștinească va ajunge pozitiv la rezultatul dorit!

Cu toate acestea partidele anti-creștine, respective filosemite din camera austriacă nu și dau pace. Precum se svonesce prin Viena, clubul cetățenilor din Wieden a luat hotărârea, să provóce pe conducătorii partidului stângei unite germane, să adreseze guvernului în cestia primarului din Viena o interpelare de următorul cuprins: 1. Este adevêrat, că guvernul și a schimbat părerea sa asupra neîntăririi Drului Lueger, ca primar al Vienei? 2. Dacă este adevêrat, cum își justifică guvernul această atitudine schimbată a sa? Guvernul va trebui, să răspundă probabil, că după-ce bravul Dr. Lueger

FOIȚA.

Mătișóra.

(Aduceri aminte)

Îți aduci aminte?....

Nu, nu... tu nu-ți aduci aminte de nimic, tu preste toate ai aruncat tristul vël al veciniceii, numai eu mai gândesc la tine, nu mai eu î-mi reamintesc copila frumoasă cu ochi mari, cu pèrul despletit în plete moi, copila care mi-o numisem „înger păđitor”...

Da, mi ai fost înger și Dumnezeu te a chemat la sine, pentru că nu era póte just ca un sèrman muritoriu să aibă un îngerăș atât de frumos, te-a dus în regiuni ceresci unde e locul sufetelor blânde.... Acum étă, sunt la momèntul têu îngerăș perdut, eu și róie adăp mătișóra pe care eu și blânda primăvară 'ți-am depus'o pe momènt! Am venit durerea în lacrimi să-mi prefac, să plâng.... și să plâng căci sunt părăsit de tot ce mi-a fost mai drag, mai scump în lume....

Îți aduci aminte?....

Dorința ta a fost, ca atunci când nu vei mai fi, când vom fi despărțiți pentru ve-

cie, în „Duminea Florilor” fie-cărei primăveri să 'ți depun o mătișóra pe momènt, prin care simți-vei și vei sci, că eu nu te-am uitat, că eu te mai iubesc încă.

Îți mai aduci aminte iubită despre istoria mătișórei?...

O voui povesti-o florilor triste, acestor tufe de iazmin — cari póte îmi vor fi păstrând câte un cuvânt de mângăere — se scie și ele cât de fericit eram, când te numiam „a mea”.

* * *

Era înspre sfêrșitul verei anului 189..

De-odată cu sfêrșitul acestei veri pline de desfătări și bucurii nevinovate, fuseiu copleșit de un morb greu, care într'atâta mă slăbi încât cu gata tómnai — în luna lui Novembre — pe lângă toate puterea mea de rezistență înăscută mie, fusei silit a mă pune în pat. Aci petrecui totă iarna, scaldat în lacrimi de suferințe — o iarnă plină de grele chinuri.

Pe la jumătatea iernei suferințele par'că își ajunseră culmea. Durerile nu mai curmau, creșceau cu ăile și nici că voiau să mai țină cont de spiritul și mâna măiastră a simpatiei mele medic. Pe lângă toate îngrijirile bune ce aveam din partea celor ce mă în-

cunjurau, părinți, iubitori, rudenii, și credinciosul meu prietin Dorin, nu mai aveam vre-o speranță a me număra între cei vii. Mă vedeam ăi de ăi tot mai slab, cum mă vestejesc, cum pierd putere de putere și mă apropiu de asfințit...

Iarna trecu... Aerul de afară deveni mai prietinos, sórele începuse a străluci de aci înainte mai calduț. De-odată cu sosirea mândrei primăveri începu a licări și pentru mine o schintee de nădejde pentru viață. Pe când înmuguriau văi și codrii sub belșugul rađelor de sóre, începui și eu a prinde putere de putere, așa că pe la finea lui Aprile deja aveam atâta tãrie să ies pe pomnolul cãsii, sau în grădinuța dela fundul cãsii sub pèrul cel dulce, ca să admir firea trezitoare, să mai résoesc prin volumul dulcelui meu poet de predilecție C..... Aveam mari nădejdi în această lectură, ea era o adevêrată medicină hrãnitóre pentru amãritul meu suflet...

Eram sdrobot la trup, la suflet.

Medicii mă sfătuiră a părăsi acest ținut cu ori-ce preț, care în fine nu mai avea nimic atrăgător, nu-mi putea procura nici cea mai mică bucurie, atară dóră, că eram la vatra bunilor mei părinți. Ei mă trimiseră să

petrec lunile de vară la scãlđi. Bunul lor sfat fu primit din parte-mi cu o bucurie nespūsă, cu veselia unui suflet scãpat din ghiarele morții, cu o încredere de fier, că mă voi reîntórce sănătos, voinic așa cum fusesem eu înainte de asta cu un an.

Astfel am ajuns eu cu trup înfrânt cu suflet sdrobot într'un ținut înalt, frumos în totă puterea cuvântului, împodobit cu păduri de brađi uriași, la alt loc cu stejari seculari martori atãtor vremuri bune și rele. În mijlocul acestui ținut sub pólele alor două deluri mari se desfăcea rîđetoriu o poiană, păđită de brađi drepti ca lumina, dotată c'un aer blând, călțuț preserat de un și mai dulce parfum. Prin mijlocul poienii — c'un glas ce te face să oftezi adânc — șerpuia o vâlicică născută din ăci de isvorăse cari de cari mai guralive, cari și ele se întreceau în cursul lor, cătră alvia-mamă pentru a se unifica într'un trup și suflet.

În acesta poiană ademenitóre erau stabilite locuințele óspeților pacienți, — cu un cuvânt toate ce putéu aparține a acestor locuri de cură. Aici în acestea locuri frumoșe stăpânite de o linisce duiósă, 'mi făcém eu prescria cură. Diminéta și sêra beam mēsură cu lapte de capră, 'mi făcém apoi plim-

pe lângă toate eforturile liberalilor, pe lângă toate presiunile autorităților și înșelăciunile Ovreilor, de cinci ori a fost ales de primar, n'a avut încătrău, ci lasă să treacă milleniul, când apoi dl Strobach după învoiala făcută va abdice și Dr. Lueger va fi întărit de primar în ciuda tuturor semiților și filosemiților din Austria, în ciuda tuturor Ovreo-Magiarilor din Ungaria!

* *

În Sârbia situațiunea internă este foarte agitată. Regele își dă silința, se asigură compunerea comitetului însărcinat cu revizuirea constituției, conferență în continuu cu șefii tuturor partidelor. Diferențele în păreri îngreună înțelegerea în privința persoanelor din grupa neutrală. Sunt luați în combinație ca membri ai acestei grupe: Simici, Avacumovici, Radovici și Cristici. Cestiunea sistemului cu una sau două camere, precum și censul încă formează puncte de discuție. După delăturarea greutăților se va convoca comitetul. Cestiunea constituției absorbă în momentul de față interesul cercurilor politice din Sârbia atât de tare, încât evenimentele din afară sunt puțin observate, deși conflictul cu Austro-Ungaria nu este de mică importanță.

După o scire recentă din Belgrad regele Alecsandru va reîntorci principelui Ferdinand visita în decursul verei în Sofia.

* *

Despre nota colectivă a puterilor, adresată Sultanului, despre care am amintit pe larg în numărul trecut, se scrie din Constantinopol:

Cu privire la pașii făcuți la poartă pentru numirea unui caimacan mohamedan în Zeitun și pentru trecerile de silă la mohamedanism, se constată, că există o înțelegere completă între toate puterile. Se așteaptă, că poarta în tot cazul va ține cont de această notă a tuturor puterilor, că va împedeca sila religioasă și va trimite un caimacam creștin în Zeitun.

Bine ar fi!

* *

Sub guvernul Méline din Franța monarchistii își ridică capul mai cu curaj, decât sub guvernul de mai înainte. La un banchet, pe care l'a arangiat de curând partidul monarchist a discurs vorbitorul cel mai de frunte Godefroy, că modul cel mai bun de a serbători pe un ecșilat este a-l rechema. Partidul se se concentreze și se rămână în contact continuu cu alegătorii, în Franța nu se poate face politică conservatoare fără rege. Dacă „drăpă” în cameră va sprigini actualul cabinet, scrie o foie monarchistă această se va face numai pentru „tac-

tica parlamentară”. Astfel se pare, că se pregătește încetul cu încetul, aceea ce se presupunea de mai înainte, că acest cabinet, cu totă hotărârea sa, cum s'a exprimat șeful său, de a înlocui politica de luptă, politica încercăturii sociale, politica de decădinta financiară și economică cu o politică de pace, de muncă, de înțelegere și de progres fructifer, nu va putea fi totuși nimic altceva, decât un „guvern de luptă” și anume în două direcțiuni. Radicalii și socialistii nu-i vor ierta lui Méline cochetarea sa cu elementele conservatoare. — În Franța cestiunile interne se încurcă din ce în ce tot mai rău. Guvernele se schimbă aproape în fie-care jumătate de an din cauza prea încordatelor patimi politice; tot din acest motiv țara e într-o continuă agitație, progres nu se face, precum s'ar putea face, în afară de Franța nu are vața, care ar putea s'o aibă, ca un stat mare și atât de civilizat. Această încă e o probă evidentă pentru adevărul recunoscut, că republica e bună din punct de vedere filosofic, însă rea din punct de vedere practic. Bine ar fi, să înceteze odată și în Franța agitațiunile politice, să ajungă un guvern mai durabil, ca astfel cetățenii nepreocupați de politică să poată munci în interesul lor și al țării!

* *

În camera engleză s'a primit și la întâia și la a doua citire proiectul de lege al ministrului de instrucție Sir John Gorst cu foarte mare majoritate. Motivându-se proiectul a discurs înțeleptul ministru de instrucție următoarele: „Catoicii și mulți protestanți consideră ca cestiile de constituția faptul de a-și vedea copii lor instruiți și crescuți de învățători de confesiunea lor. Este cu neputință, de a silii pe acești părinți să-și trimită copiii în școlile publice neconfesionale, și ori și care încercare în această direcțiune ar fi un act de netoleranță religioasă, căruia poporul englez în aceste zile de lumină nu-și va da nici odată consimțământul”. Bine, că se mai găsesc ministri și în seculul al 19 lea ca Sir Gorst. Pe la noi ministrul de instrucție combate educația religioasă confesională, ca cât mai curând, să ajungă și Ungaria acolo, unde e Franța astăzi, un stat, în care ne mai sciind omenii de Dumnezeu, nu mai e nimenea sigur de viața lui; chiar procurorul general nu-și găsește cuartir în Paris, pentru că proprietarilor le e frică, că casa, în care va locui procurorul, va fi asvârlită în vîzduch de dinamita anarhistilor. Acolo duce neconfesionalismul școlilor! Englezul Sir Gorst e om foarte cuminte și practic: El susține confesionalismul școlilor, pentru că știe cât de indis-

pensabil este el pentru fericirea cetățenilor și nu vrea, să ajungă în nefericitul stadiu, în care e Franța astăzi, și în care pozitiv va ajunge și Ungaria pe calea periculoasă, pe care a apucat, adică pe calea neconfesionalismului. Neconfesionalismul este sigură peire și pentru individ și pentru societate, pentru că neconfesionalismul e identic cu irreligiositatea. De aceea lăudăm din totă puterea pe înțeleptul ministru englez, Sir Gorst. Ar putea, să învețe și Wlassics multe bune dela el!

* *

În Cuba iar e revoluție. După o depeșă din Madrid miliția își dă totă silința, să nimiciască pe insurgenți. Se dice, că soldații însărcinați cu stăpînire a revoluției au trebuință de ajutor, li se vor trimite încă 20,000 de omeni. Insorgenții din Cuba sunt spriginiți de americani și combătuți de Spanioli.

Din parlamentul magiar.

Ședința dela 13 Maiu 1896 n.

Luni în 11 l. c. s'a deschis a patra sesiune parlamentară prin rescriptul Majestății Sale. Atât această ședință, cât și cea din ziua următoare au fost dedicate exclusiv pentru constituirea diferitelor secțiuni.

Mai importantă a fost ședința de azi, dela 13 l. c. prin aducerea pe tapet a arderii stégului magiar la Belgrad și prin interpelațiunile deputaților Sima Ferencz și Visontai Soma în cestiunea brutalităților sârbilor de poliția din capitală când cu ocaziunea adunării populare convocată de Ugron Gábor în cauza întroducerii votului universal la alegerile parlamentare.

După prezentarea mai multor esibite între cari și o cerere a adunării populare ținută la Budapesta la 26 Aprile la convocarea lui Kossuth Ferencz în cauza teritoriului vama independent, a băncii independente și în cauza cuotei, se trece la ordinea zilei, la pertractarea interpelațiunilor amintite.

Primul interelante, deputatul Horánszky Nándor, declară, că dorește să interpeleze pe ministrul președinte în cauza vătămării stégului magiar la Belgrad, deoarece nu poate fi mulțumit nici decum cu satisfacțiunea dată. Înzădar declară ministrul președinte sârbesc Novacovics, că delăturarea perfectului de poliție Stefanovics dela postul său, se consideră de degradare, dacă nu cumva în Sârbia degradarea se începe de jos în sus, când pe acela l'a denumit de comisariu în ministeriu și încă în ataceri polițiale. Această e o fațășă desconsiderare a monarchiei noastre. Întrebă deci pe ministrul-președinte, că consulul nostru dela Belgrad a protestat în contra avansării lui Stefanovics din acest incident, ce răspuns a căpătat, și ce are de cuget să întreprindă pentru esoperarea unei demne satisfacții pentru insulta adusă monarchiei noastre prin vătămarea stégului magiar?

Nefind de față ministrul-președinte br. Bánffy, răspuns imediat nu i-s'a putut da.

Urmează interpelarea deputatului Sima Ferencz, în cauza brutalităților sârbilor de poliția din capitală tot din incidentul adunării populare amintite, la care s'ar fi purtat un stég roșu, revoluționar și n'ar fi voit a-l depune, ceea ce interelantul negă, atât, că ar fi purtat cineva stég roșu, cât și că ar fi denegat a-l depune, dacă s'ar fi purtat un astfel de stég. Deci întrebă interelantul pe ministrul de interne, că are cunoștință despre brutalitățile poliției dela 10 Maiu comise față de poporul nevinovat, și dacă are, ce întreprinderi are de cuget să ia pentru pedepsirea celor culpabili.

Ministrul Perczel vrea să răspundă imediat, dar președintele îi atrage atențiunea, că mai este înșinuată încă o interpelațiune în cauza aceasta; astfel cu consentimentul camerei declară, că va răspunde deodată la ambele.

Venind la rând interpelațiunea deputatului Visontai Soma, acesta ca martor ocular declară, că a văzut cum poliția însuși a provocat lupta pe strade și nu poporul adunat. Dar culmea abuzului o vede în împrejurarea, că poliștiții și-au luat jos de pe pept tăblița cu numărul, ca astfel să poată măcelări fără a fi cunoscuți, din ce se poate constata că brutalitățile acestea și provocarea scandalului au fost cu intențiune sârbilor. Întrebă deci pe ministrul de interne, are cunoștință despre brutalitățile sârbilor și despre călcarea regulamentelor polițiale fără a fi dat dat ansă poporului la acestea și ce are de cuget să întreprindă pentru apărarea ordinii de drept și a reputațiunei poliției din capitală.

La aceste interpelări ministrul Perczel răspunde, că ansă la atacul poliției a dat înștiințarea poliției, că la acea adunare s'au pregătit și demonstrațiuni contra statului magiar, în special contra milleniului și a esposiției, și apoi în contra clasei mai cu avere.

La aceste declarațiuni a ministrului, opozițiunea vădându-se atacată în sentimentele sale patriotice, a explodat într-o mulțime de strigăte unele mai necuviințioase ca altele la adresa ministrului.

— Acesta e o minciună infamă!

— Cine dice acesta?

— Cerem dovezi!

— Cine mințesc de acestea despre noi? strigau din toate părțile.

Făcându-se puțină linisce și venind ministrul la cuvânt, mai declară, că ansă la atacul poliției a dat și împrejurarea, că la adunare s'au purtat și stéguri roșii în contra dispozițiunii de a se purta numai tricolorul magiar, și că s'a cântat și marsalea internațională revoluționară.

Dar la demonstrațiunile liberale pentru legile politice-bisericesci nu s'au purtat stéguri roșii și la deschiderea esposiției nu s'a cântat „Dămine ține și protege?” i-s'a strigat er din partea opoziției.

Ministrul negă, că poliștiții și-ar fi luat jos numerii numai ca să poată măcelări necunoscuți. Ei nu și-au luat jos numerii și și

bările obicinuite în umbra virgină a braților din apropiere. Și dacă mi mai recăpătăm din puterea perdută, voios poposiam din când în când în apropiata pădure, se ascultă cântecul păsăricelor, glasuri triste de turtura, șopotul părușoșelor cu apă rece.

În astfel de excursiuni — dacă pot se le numese așa — îmi plăcea mult se privesc frumsețele din natură, de cari răpit ce eram apoi, n'avem cuvinte să măresc mâna creatore.

Dar îmi plăcea mai mult a mă adănci în trecutul meu cel plin de atâtea zile bune, pe cari cu atâta putere mi-le reamintem, încât credem ale trăi, ale gustă érași...

Urmarea era, că adese-ori trezit prin câte un suspin din acestea visuri, rostēm cuvintele „și Dămine eu toate acestea frumseți, bucurii, în curând am să le părăsesc!” Lăcrămile curgeau vale, lacrimi storse de grele suferințe scâldau fața-mi suptă.

Așa, trecea timpul, sôrele tot mai tare se depărta pân' ce se ascundea după deluri, ér eu tot mai rătăcēm încă prin pădure. Deodată un glas piu străbătea prin desișul pădurei, așa de dulce chema pe sufletul înșetât. Glasul, era clopoțelul dela capela, care învitat credincioșii la ruga de séra. Atunci toate le lăsam la o parte, plin de evlavie cu pași ostențiți stringend subsuoră colecțiunea

de rugăciuni, grăbeam la locul de mângăere în biserică.

...

...

Cu ocaziunea unei astfel de excursiuni mă întâlneșc odată — în calea ce ducea la o frumoasă colină cu brădet — cu două femei. Era mama ta, ér cealaltă erai tu, tu îngerașul meu! Te-am mai văzut de multe-ori încă, cum alergai în serile line preste costițele colinelor dintr'o cărărușe într'alta. Ce vesela erai, ce obrăjiori plini de viață purtai, și cine ar fi putut și numai presupune, că tu totuși n'ai venit numai pentru a-ți căștiga distracții. M'am asociat apoi cu voi, așa tustrei cutreerăm ținutul deapropo. La început vorbirea noastră au fost variată, dar apoi privirile noastre în cari se ascundeu o lume de taine, din ce în ce ne-a făcut conversația mai intimă, mai sinceră.

Mai întrebat de ce sunt vecinic așa de trist închis, de ce încungiur societatea. Atât de expresiv, cu o așa îngrijire mai privit încât eu te-am ținut demnă se-mi descoper toate suferințele sub cari gemea bietul meu suflet. T'am spus că n'am fost totdeauna astfel; îmi plăcea și mie odată să alerg prin câmpiile verzi după fluturași pestriți, se alerg după visuri nerealisabile. Da, avuțam și eu parte

de fericire când-va, când farmecul florilor, surisul de copile îmi făcêu atât de dulce viața, când toate îmi șopteu într'un cuvânt armonic: trăește!

Timpul fericit au sburat repede, fericirea mea ajunse jucărie în mâna măsterei sorți și a unei ființe necredincioase, sfârșitul i-a fost trist de tot — ca la toate jucăriile — s'au stricat! Asta sôrte o avură planurile, visurile mele; idealuri pe cari mi-le creasem odată cu atâta sfințenie sau risipit în vînt, m'au părăsit și ele....

Am suferit greu pentru-că mă durea mult amăgirea. Deodată am ajuns greu bolnav, ba ajunseu a-mi ruga și mórtea dar nici aceia nu ascultă de tênguiciosul meu glas, într'atâta ajunseu a fi de netrebnic.

Și acum sunt aci, cu trup înfrânt cu suflet sdrobot!

...

Tu cu compătire 'mi ascultai această tristă istorie, în urma căreia eu — am observat — că tu din când în când îți stergeai cu batista albă câte o lacrimă — era lacrima compătimirei.

Tu încă ai început a-mi povești despre sôrtea ta, mi-ai spus că nici tu nu ești mai fericită decât mine. Mi-ai mărturisit că de

un timp încăce suferi greu, prevești că nu preste mult te va părăsi viața-ți fragedă.

Mă dureau mult acestea mărturisiri, în urma cărora ai fi vrut se disperi de nu-ți prindem mănua, care tremura gingaș.

Într'o clipă ți-ai întors fața care începu a se înroși succesiv, ca și când ar fi trebuit să te rușinez de vre-o faptă gravă...

Cum am ajuns acasă, nu sciui! Sciui însă atâta, că am ajuns slab și ostenit. Având lipsă ca să odihnesc m'am pus în pat, dormi nam putut însă. Continuu 'mi apăreai, acum veselă, desmerdată, apoi érași palidă, tristă. Frumosul tén chip nu mă părăsia nici decum. Sentimentul acela nespuse de care am fost cuprinși la reîntorcere din pădure, domni peste mine și dacă sosii acasă (la locuință) Iubire sau compătimire ce au fost — nu sciui! Eram destul de fericit de câte ori te puteam întîlni, sau avem norocul să fiu și numai în apropierea ta. Cu ocaziunea unei plimbări de după amăzi, mă întîlnesc în parcul de sus cu tine. În mâna drăpă purtai două mlădițe tinere de mătîșoră. Te-am întrebat, de unde le-ai adus... n'ai răspuns nimic, de cât cu ochii în pământ, ai arătat spre mătîșorii din cornul parcului. — Uite, cât se potrivește cu noi, — și apoi mi le-ai predat cu ochii încărcăți de lacrimi. —

la atacul tumultuanților. n'au atacat, ci numai s'au apărat. De altcum cercetarea va constata adevărul și cei culpabili vor fi pedepsiți.

Interpelanții nu s'au declarat mulțumiți cu răspunsul ministrului. Majoritatea însă (liberalii) i-au răspunsul la cunoscință.

La urmă ia cuvântul *Ugron Gábor* în cestie personală, și declară de copilăros pe ministrul, când ăce, că mulțimea s'a depărtat cu stégurile în mână. Da, s'a depărtat cu ele în mână, căci nu le-a putut ascunde în buzunar, ca minciunile oficiale, cu cari ministrul compromite țara.

Președintele îl îndrumă la ordine.

Și aceea a ăis ministrul, că aranjierii au luat asupra lor responsabilitatea pentru susținerea ordinii. Da. Dar ministrul pentru aceea e plătit, ca să susțină și el ordinea prin organele sale, și nu ca prin acelea să atace poporul fără cauză. Împlinescă-și și Dsa datorința cum mi-o împlinesc eu, și atunci nu se vor întâmpla fapte de cari s'au întâmplat.

Ugron ăr e îndrumat la ordine.

Înainte de încheierea ședinței, mai ia cuvântul *Veres Iózsef*, carele cere favoruri de călătorie pe căile ferate pentru cercetarea expozitiei pe sâna preoților, cari de și nu sunt oficianți de stat, totuși aduc servicii statului prin purtarea matriculelor vechi în diferitele afaceri publice de stat.

El cere aceste favoruri nu din considerațiuni materiale, ci morale, ca semn de recunoscință pentru acele servicii.

Cererea se va transpune ministrului de comerț spre rezolvare.

După acestea cetindu se rezultatul alegerilor comisiunilor, ședința s'a încheiat.

Ședința dela 14 l. c.

A fost pe cât se pôte de scurtă. Tôtă ordinea de ăi a stat din două afaceri de imunitate și din cererea unor locuitori magiari emigrați în Slavonia pentru apărarea intereselor lor religioase și culturale magiare. Ministrul președinte br. Bánffy promite, că se va ocupa cu această chestiune în cadrul autonomiei croate.

Ședința dela 16 l. c.

Aprôpe tot timpul s'a petrecut și în această ședință cu afacerea vătămării stégului magiar la Belgrad.

În ședința dela 13 l. c. ministrul președinte br. Bánffy n'a fost de față, ca să dea răspuns la interpelarea deputatului Horánszky Nándor în această cauză, ăr ăi s'a mai înaintat o interpelațiune în această afacere odioasă pentru guvernării noastre, și anume din partea lui Ugron Gábor la care s'a alăturat și Kossuth Ferencz.

Astfel br. Bánffy a avut să răspundă deodată la trei interpelațiuni în aceeași cauză.

Discuțiunea o a deschis *Ugron Gábor* dicând, că insultele din partea Sârbilor din incidentul vătămării stégului magiar la Belgrad, n'au încetat, ele se sopesce, și încă tocmai din partea guvernului sârbesc. Și anume, mi-

nistrul președinte Novacovici a esnis o cercură cătră toți reprezentanții Sârbiei din străinătate, în care le a dat instrucțiuni, cum să informeze guvernele respective în această afacere. Instrucțiunea ăceastă cuprinde două părți. Una în care se ăce, ca grandomania guvernului magiar a provocat această afacere, și alta, că la serbările millenare se va purta și o emblemă veche a Sârbiei și că Sârbii din Ungaria sunt rău tractați, ceea ce a provocat această agitațiune în conaționalii lor din Sârbia contra Magiarilor stăpânitori. Dacă guvernul magiar ar fi purces dela început înțelepțesc și energic față de guvernul sârbesc și ministrul nostru de externe încă n'ar fi fost atât de rece față de noi, Sârbii n'ar fi cutezat a spori cu insultele.

Necapacitatea guvernului nostru se vede și de acolo, că în toate afacerile cu străinătatea, alergă după sfat la Viena, de unde apoi și capătă sfaturi, dar nu de acelea, prin cari s'ar puté ridica nimbul Ungariei.

Desvoltând ăceastă idee, Ugron a produs mare ilaritate, când a ăis, că noi tocmai așa suntem organizați ca și casa Rothschild. Întrebat fiind odată Rothschild, că ce părere are el despre peile de vită din America, s'a întors cătră contabilul său și l'a întrebat: Dle Löwy, spune-mi ce părere am eu despre peile americane?

Întrebă apoi pe br. Bánffy: Adevărat e, că reprezentantul nostru de acolo a cerut satisfacția potrivită și nu i-s'a dat? Adevărat e instrucțiunea vătămătoare dată reprezentanților sârbii din străinătate referitoare la această afacere și ce are de cuget să întreprindă față de Sârbia pentru esoperarea unei satisfacțiuni corespunzătoare?

După Ugron se ridică *Kossuth Ferencz* carele ăce, că guvernul Sârbiei nici ideie n'are despre istorie, dacă se indigneză pentru purtarea emblemei Sârbiei la serbările millenare, deorece emblema ce se va purta, nu e identică cu cea de ăi. Apoi și regii Angliei au purtat multă vreme titlul de rege al Franciei, cum pöră și ăi regele nostru titlul de rege ierusalimitean, și totuși nimeni nu se scandalizează. Emblema ce se va purta este un cap de porc sêlbat în câmp argintiu în grumazul căruia se află implantată o săgétă. ăr cea de ăi este un câmp roșu în mijloc cu o cruce argintie și în cele patru cornuri ale câmpului cu câte un amariu, care nu înțeleg cum figură acolo, decât pôte așa, că acela era pe atunci un simplu oțel în buzunarul porcariului Karageorgevici.

Pentru ăceastă espresiune vătămătoare, președintele îl îndrumă a rămâne între marginile buneicuvințe.

La ăceastă Kossuth declară, că n'a intenționat a vătămă pe nimeni, dar ceea-ce a ăis despre Karageorgevici e fapt istoric, și apoi actualul domnitoriu al Sârbiei este din altă cauză domnitoare.

Se alătură la interpelarea lui Ugron.

Urmază răspunsul ministrului-președinte br. Bánffy Dezső, carele ăce, că în afacerile externe trebuie să pörădă în conțelegere cu ministrul de externe, chiar și în afaceri, cari privesc numai pe Ungaria, până când avem

ministru comun de externe. Susține și acum cele ăise în răspunsul său la interpelațiunea lui Kossuth, și anume că animositățile s'au desvoltat numai din neînțelegeri, stégul vătămă n'a fost stég oficios și n'a fost vătămă de organe oficiale, ăr pe cele ce aduc ăiarele nu pôte pune temei, până nu va căpăta sciri oficiale despre cele ce se vorbesc. Amovarea comandantului de poliție dela Belgrad din un post independent și transferarea lui la alt post subordonat, nu e avansare, ci degradare. Cei culpabili eruându-se s'au pedepsit. În urma tuturor acestor considerațiuni guvernul nu vede de necesar a întreprinde și alți pași față de Sârbia în ăceastă afacere.

Nici unul dintre interpelanți nu se declară mulțumiți cu răspunsul dat.

Horánszky ăce, că răspunsul nu e altceva decât o ascundere și sucitură.

Ugron vede în el „mâna cea lungă a Austriei“, ăr Kossuth se alătură la replica antevorbitorilor.

Majoritatea (liberalii) ia răspunsul la cunoscință.

La sfêșitul ședinței ministrul *Perczel* răspunde la o interpelațiune mai veche alui *Vajay István* în nisce afaceri matriculare.

Interpelantul se declară mulțumit cu răspunsul dat și camera încă îl ia spre scire

Noutăți.

Ovațiuni. Eri a fost ședință plenară la consistoriul archidieceșan, prima ședință plenară dela cerculariul millenariu al Escelenției Sale metropolitului nostru. La intrarea Escelenției Sale în sala ședințelor Preacuvioșia Sa domnul archimandrit vicariu arceiepiscopesc Dr. Ilarion Pușcariu a adus Escelenției Sale omagiile membrilor consistoriali pentru cerculariul dat cătră clerul și poporul ortodocs român din archidieceșă din incidentul milleniului, l'a asigurat, că a vorbit din inima fie-cărui român ortodocs, și totodată și-a esprimit indignațiunea pentru atacurile nedemne la adresa Escelenției Sale din incidentul aceluia clasic cerculariu, care cerculariu va rămânea ca act de deosebită valoare în istoria archidieceșei noastre.

Plăcut surprins prin aceste manifestațiuni de aderință, Escelenția Sa a mulțumit pentru ovațiunile ce i se aduc, și a accentuat în deosebi, că cât timp 'l va ține bunul Dumnezeu, totdeauna așa va lucra, după cum a lucrat și până acum, după cum a lucrat în special și în acest cas concret, având în vedere interesele speciale ale biseriei noastre ortodocse române, și cele ale poporului român.

Asemene manifestațiuni de stimă, iubire, și alipire totdeauna sunt scumpe păstorului iubit, insutit sunt însă scumpe ele, când pentru o ținută atât de bărbătească este atacat bunul archiereu din o parte a presei române și din partea presei guvernamentale.

Din inimă ne asociem la ovațiunile aduse de consistoriul plenariu.

* * *

Ne-am mai întâlnit noi adeseori, și iubirea noastră multe ăile bune ne-a procurat, dar tabloul din parc continuu 'mi revine în minte și acum. . . .

Ah, timpul fericit, ăilele frumoșe, sbor repede... trec toate, și în urma lor se încuibă durerea. . . . jale!

Sesonul de băi încă a trecut.

Amândoi ne-am reîntors acasă, după ce ne-am înțeles, că ne vom scrie des. Dău scie însă, că cu ocaziunea despărțirii noastre am aflat că te-ai schimbat mult dela prima noastră întâlnire, roșăta obrazilor tăi au dispărut, toate trădau înclinarea spre sfêșit.

Suferințele au lăsat urme adânci.

De atunci au trecut multe ăile, o vreme de trei luni. . . .

Tômnă ce s'apropia mi-a adus o scrisoră dela voi — era o scrisoră cu cadre negre.

* * *

Acum ătă sunt la mormântul tău ingeraș pierdut, cu șirôe de lacrimi adăp mătșora, pe care eu și primăvara o am adus pe mormântul tău rece!

Mă gina, Dumineca Florilor 1896.

Cândin C. Suciu.

Oprirea conferenței. Prim articolul nostru din numărul trecut, în care ne-am esprimat indignarea noastră pentru procedura ilegală a guvernului în afacerea opririi conferenței a produ, cum se vede, multă amărăciune în presa magiară, căci mai toate foile atât din capitală, cât și din provincie aduc despre el entrefileturi de natură sensațională. Entrefiletul foilor magiare este următorul: „Din Sibiu ni se telegrafăză, că organul metropolitului *Miron Romanul* în primul său de astăzi în numele libertății publice protestează în contra ordinațiunei ministeriale prin care se opresce ținerea conferenței și motivarea aceleia o numesce de cinică“.

Le concedem amărăciunea, pe care o și înțelegem, dar nu le înțelegem surprinderea cauzată de articolul nostru. Au nu am protestat noi totdeauna în contra ori-cărei nedreptăți, venită din partea guvernului? Poftescă numai și caute, și de sigur vor afla, că coloșele ăiarului nostru sunt pline de isbucniri dureroșe, cari sunt tot atâtea proteste în contra ilegalităților, comise mai ales dela domnirea curentului bolnăvicios al magiarisării. Așa în trecut așa și în viitoriu. Așteptăm acum comentarea acelei telegrame din partea presei magiare, căci printru șirele ei se se pôte ceti tendința, de a aduce protestul nostru în legătură cu Cerculariul Escelenției Sale. Vom vedea!

* * *

Advocat nou. Dl Dr. Stefan Morariu, aduce la cunoscință, că și-a deschis cancelaria advocațială în Cluș, Piața bucatelor (Belkőzép utca) Nr. 15.

* * *

Producțiunea musicală-declamatorică. Sâmbătă sêra s'a ținut în sala din grădina „Hermann“ producțiunea musicală-declamatorică urmată de joc, anunțată de „Reuniunea sodalilor români din Sibiu“.

Tôte punctele din program au fost bineșor esecutate.

Mai mult au succes însă jocurile naționale „Călușierul“ și „Bătuta“, conduse de domnul George Poponea.

Producțiunea a fost de altcum bine cercetată. Numai inteligența mai înaltă a fost puțină.

* * *

Rabinul și tricolorul magiar. Vor-birea millenară în sinagoga din Brașov a ținut'o rabinul Wêzel Albert. Între alte minunății a făcut și următorea sensațională descoperire: Roșu, alb și verde sunt de origine colorii jidovesce, și anume: roșul a fost colorii viței lui Ruben, care după filosofii israeliți simbolisa hegemonia legii, albul a viței lui Léwi și însemnă lumina și maiestatea, ăr verdele a viței lui Simeon și însufla speranță. Stindardul roșu-alb-verde însemnă deci domnia, maiestatea și buna speranță a jidovimei în viitoriu.

Descoperirea ăceastă fenomenală a scos din sârte presa magiară, care acum se întrece în înjurături, de celea scii proprii nației cavaleresci, la adresa „obraznicului“ rabin.

* * *

Necrolog. Iuliu Traian Fogarașiu notariu cercual, ca nemângăiat sot, Iuliu, Ana, Victor, Cornelia, Stefania, Alexandrina și Eugenia iubitori și întristați copii, cu inima înfrântă de durere aduc la cunoscință dureroșă scire a încetării din viață a iubitei soții și mame *Ana Fogarașiu* nasc. *Eckert* care în etate de 36 ani după o căsătorie fericită de 17 ani, în 14 Maiu 1896 la 12 ore meridiane și a dat drăgălașul ei suflet în mâinile Creatorului. Rămășițele pământesci s'au înmormântat după ritual rom.-cat. în Sibiu la 16 Maiu p. m. la 3 ore din capela mortuară în cimiteriul rom.-cat. Dormi în pace iubită și neuitată! Fie-ți țărina ușoră!

* * *

Forum Trajani — în București.

Sub acest titlu publică un arhitect italian stabilit în București, dl Iuliu Magni, o broșură, în care prezintă un proiect fără în-doială foarte interesant cu privire la înfrumusețarea Bucureștilor. E vorba de o piață centrală încunjurată de clădiri mărețe, cari sêi dea aspect de forum, în mijloc cu o splendidă statuă alui Traian. Esecutarea ar costa opt milioane. Voință numai, căci putere este, și planul se va realiza.

* * *

Stég magiar millenar ucigaș. În Budapesta s'a întâmplat în ăilele trecute o mare nenorocire. Pe casa comerciantului Haas

Da . . . Mătșora am potrivit-o în sinu mi, ăam prins mânuța pe care am depus un nespus de dulce sărut. . .

Acum numai am scuit ce simțesc.

Mătșora mi-a tălmăcit. Te iubiam . . cu iubica unei vieți reîntorse din negrul mormânt, te iubiam precum cerul 'și iubesc sôrele, ca mormântul pe ai sêi morți. . .

Te-am întrebat. . mă iubesci și tu? N'ai rămas nepăsătoare, cu obrajii inundați de o roșetă delicată, ai mărturisit c'un sficios — da. Nam mai putut vorbi câtva timp, steteam uimit ca înaintea unei statue sfinte, iubirea cea mai desevêșită ce-ți păstram 'mi luase puterea, graiul buzelor. Ah, ce fericit perfect eram eu atunci! Mi s'a părut ca și când s'ar fi ridicat vëlul ce acoperea viitorul nostru, și noi privindu-'l n'am fi vădut decât o viață plină de o desevêșită fericire, un viitor senin și plin de noroc. . ăr am început a-'mi clădi palatul măreț al fericirii dar eu mai multă bogăție, și eu mai scumpe ornate. Nutream nădejdi, 'mi creasem idealuri nouê dar mai sfinte, urziam un lung șir de gânduri, ba 'mi făcusem planul, dacă mă voi reîntôrce sênătos acasă, te cer se-'mi fii soție, se trăim fericți unul altuia. Tu la toate acestea zimbai, le credeai a fi mai mult nisce glume, și nu planuri, cari în viitoriu

cel mai apropiat să vor puté și realiza. O frică, un tremur te au cuprins îndată, în urma căroră prin un suspin înăbușit ai esclamat da, noi acum suntem fericți, mai mult nici nu vom fi. — Veđi — mătșora, mlădițele acestea tinere în curând se vor vesteđi se vor usca, o nu. . . nu mai spera prevêd, că nu mai trăiesc mult. . . dar dacă voi muri se scii că în „Dumineca Florilor“ fiecărei primăveri se-'mi aduci o mătșoră pe mormânt, ăr eu voi simți, că tu mă tot iubesci încă. — Ah, cu câtă durere a trebuit să ascult eu aceste cuvinte triste, grăite de cel mai drag suflet din lume. Te-am luat ușor în brațe, căci putere nu mai aveai, capul ți lai culcat pe sinu-mi și ai început a plânge de tot milos. Zădarnic m'am trudit de a te înveseli cu vorbe hazlii, zădarnică mi a fost truda de a te încurajă, de ați spune că totul e impresiune momentană, fugitivă. Steteam ca pierdut înaintea acestei dureri, fără graiu, când deodată 'mi trece sinistru pe dinainte un tablou sfâșietoriu. Părea că esti mörță, aședată pe un negru catafaloc, cu față senină, cu zimbet pe buze, și lângă tine îngennuchiat steteam eu, trist-petrecut de durere. La ăceastă vedenie începusem a plânge și eu. Plângeam amândoi. . . eu și tu.

fălfăia din incidentul sârbărilor milenare în tricolor magiar mare și greu. Deodată stégul cădu din vârful casei cu două etaje drept pe trotuar și lavi în cap pe comerciantul Alois Neoschil, care din întâmplare trecea pe acolo. În urma puternicei lovituri Neoschil muri după câte-va minute. Nenorocitul lăsa după sine o vâdă cu doi copii minorenii. Etă, ce isprăvuri fac părăile millenare!

Iubirea părintescă. Din Lipova se scrie, că în comuna Liget, (com. Timiș), fu înmormântat în zilele trecute fiul de 11 ani al economului Sofron Petroiu, chiar când acesta zăcea greu bolnav, așa că lui nu i-se spuse nimic despre mărtea fiului său. Însănătoșindu-se Petroiu și descoperindu-i-se în fine nenorocirea ce l'a lovit, îl cuprinsese așa o durere, încât înduplecă pe soția sa să meargă împreună năptea și să-și desgrăpe copilul. Părinții și realizează acest plan și fură surprinși de îngropător chiar în momentul, când tatăl, înecat în lacrimi, săruta cadavrul fiului său. Numai cu greu au putut fi depărtați

nenorocirii părinți dela cadavru, care s'a astrucat din nou. Contra părinților a trebuit să se facă arătare.

Căsătoria alor 76 părechi de țigani. În Dumineca penultimă s'a celebrat în comuna Dobreni din România căsătoria alor 76 părechi de țigani, cari în anul trecut s'au convertit la creștinism. Serbarea a avut un caracter cu totul ceremonial și serviciul divin a fost oficiat de însuși metropolitul primat din București. Ca nași servea lumea multă din capitală, precum și din fața locului și jur.

„Teribilă nenorocire“ pe Dunăre. O mare barcă încărcată cu 60.000 pesci vii menită să ajungă cu ei la Viena, când au ajuns la Pôrta de fer, s'a lovit de o stâncă, s'a spart și prizonierii toți s'au „îneecat“. Sărmanii!

Din miseriile vieții. În Viena trăia un biet moșneg în mare miserie cu trei fete

mari ale sale. Pe lângă alte miserii ale vieții era amenințat, că v'or fi dați afară și din cuartir neputând solvi chiria. Intr'o zi venind esecutorul și un polițaiu, ca să l'eseceze pentru chirie, bețărul a luat o seacă și a lovit pe esecutor. Immediat a fost deținut dar s'a constatat, că atât el cât și cele trei fete au nebunit de tēmă, că vor fi scoși din cuartir. În loc de temniță, a fost dus în institutul alienaților.

Mărtea unui student bătrân. În Greifswald a murit zilele acestea un student care n'a fost mai tiner decăt de 70 ani. Până la mărtea a fost tot student; în fie-care an se inscrie la facultatea teologică, dar nu depunea nici un examen. N'avea nici o grijă și nici o supărare, ci numai bea și fuma. Un unchiu bogat îi lăsa o avere considerabilă cu condițiunea, ca până ce-și va urma studiile, să capete interesele dela aceea avere, și acesta a fost motivul pentru ce respectivul student a tot studiat până la etatea de 70 ani.

Din public. *)

Mulțămită publică.

La propunerea onorabilei direcțiuni a Institutului de credit și economii „Albina“ din Sibiu, adunarea generală a acționarilor, ținută la 28 Martiu a. c., a binevoit a vota pentru „Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului“ un ajutoriu de 100 fl.

Ne împlinim o plăcută datorință aducând și pe această cale mulțumitele cele mai sincere ale Reuniunii noastre atât onorabilei direcțiuni, cât și onoraților acționari ai nămitului institut pentru valorosul sprigin oferit primei reuniuni române agricole.

Sibiu, 3/15 Maiu 1896.

Comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiului“.

Demetriu Comșa,
președinte.

Victor Tordășian,
secretariu.

*) Pentru cele publicate în rubrica această redacțiunea nu e responsabilă.

AVIS.

In librăria tipografiei archidieceesane se află de vîndare următoarele cărți:

I. Cărți bisericesci.

Biblia ilustrată testamentul vechiu și nou, nelegat fl. 10, legat. fl. 15 —
Chiriadromion (Cazan), nelegat fl. 10, legat. fl. 12.—
Evangelie, neleg. fl. 8 leg. fl. 18.—
Octoich mare, neleg. fl. 17, leg. fl. 20.—
Octoich mic, neleg. fl. 60 cr. leg. fl. 75.—
Orologion (Ciaslov) neleg. cr. 60, legat. fl. 75.—
Proscomidia altariului. fl. 8, leg. fl. 10.—
Rânduiala la sfințirea bisericilor fl. 250.—
Triodion cu Strajnic neleg fl. 20, legat. fl. 25.—

II. Cărți scolare.

Abedar, de Zacharia Boiu nel. cr. 20 leg. fl. 24.—
Abedar, de Ioan Popescu nel. cr. 20 legat. fl. 25.—
Abedar, de Silvestru Moldovan nelegat cr. 20 l.g. fl. 25.—
Abedar magiar-român, de N. Putnoky leg. fl. 20.—
Aritmetica, de P. Dima. fl. 32.—
Abedar, de Dogariu & Dariu I. = 30 cr., II. = 20 cr., III. = 35 cr., IV. = 45.—
Aritmetica după Lurz. fl. 20.—
Aritmetica de Vlaicu I = 20 cr. II. = 25 cr. III. = 35.—
Carte de cetire de Z. Boiu p. I. ediție nouă, nel. cr. 30 leg. fl. 40.—
Carte de cetire de Z. Boiu p. II. nel. cr. 25 leg. fl. 30.—
Carte de cetire de Ioan Popescu legată. fl. 70.—
Catechism de M. Toma. fl. 30.—
Catechism bogat. fl. 50.—
Cărtică de rugăciuni pentru copii leg. frumos ed. nouă. fl. 15.—
Comput de Ioan Popescu. fl. 120.—
Compendiu de Pedagogie de I. Popescu ed. nouă. fl. 2.—
Compendiu de drept canonic ediție nouă. fl. 3.—
Conducător la Abedar de I. Popescu. fl. 10.—
Culegere de cântec naționale. fl. 25.—
Carte de cetire magiară de Crișan și Putnoky partea I. = 70 II. = 1.—
Carte de cântări bisericesci pentru copii. fl. 12.—
Curs de limba magiară de Molnár I. II. III. a. fl. 20.—
Constituția patriei de Ioan Popovicu leg. fl. 20.—
Chemia elementară de Vlaicu. fl. 80.—
Chemia anorganică de Filipescu. fl. 80.—
Drepturile și datorințele civile fl. 20.—
Emento de Geografia de Zacharia Boiu. fl. 30.—
Emente de Istoria patriotică de Z. Boiu. fl. 30.—
Elemente de Istoria nat. și Fisică de Z. Boiu. fl. 30.—
Elemente de Fisică de I. Dariu. fl. 30.—
Fisica de Făgărășan. fl. 40.—
Gramatica română de Mihailan cl. II. = 10 cr. III. = 16 IV. = 24.—
Geografia pentru scol. populare de I. Dariu leg. fl. 35.—
Geografia pentru scol. populare de Moldovan & Făgărășan. fl. 30.—

Geografia pentru scolare medii de Moldovan & Făgărășan I. fl. 120.—
Geografia pentru scol. medii de Moldovan & Făgărășan II. fl. 50.—
Geografia pentru scolare medii de Făgărășan & Bărsan II. fl. 1.—
Gramatica română de I. Dariu. fl. 25.—
Gramatica limb-i magiare de Crișan & Putnoky. fl. 1.—
Istoria biblică pentru scol. populare fl. 30.—
Istoria biblică pentru scolare medii fl. 55.—
Istoria bis. rom. de Șaguna I. II. fl. 3.—
Isagogia de Dr. Ilarion Pușcariu. fl. 50.—
Istoria isericăscă ptru scol. pop. fl. 35.—
Istoria bisericească pentru scolare medii I. II. fl. 1.—
Istoria Ungariei de Dr. N. Pop. fl. 25.—
Istoria Ungariei de S. Moldovan. fl. 26.—
Istoria Ungariei pentru scolare secundare de V. Goldiș. fl. 80.—
Istoria universală pentru scolare secundare de V. Goldiș. fl. 1.—
Istoria naturală de Dr. D. P. Barcian I = 50 II. = 60.—
Istoria literaturii române de Lazariciu. fl. 1.—
Legendar român de V. Petri. fl. 50.—
Legendar magiar român de N. Putnoky. fl. 30.—
Limba maternă de Dr. Ilarion Pușcariu, ed. nouă. fl. 40.—
Mărturisirea ortodocșă. fl. 120.—
Pastorală veche. fl. 1.—
Pastorală nouă. fl. 150.—
Pomăritul de D. Comșa. fl. 1.—
Principii din Pedagogie de dr. I. Pușcariu. fl. 1.—
Psihologia empirică de I. Popescu. fl. 2.—
Teologia dogmatică. fl. 1.—
Teologia morală. fl. 150.—
Toldy, Narațiune poetică de Crișan & Putnoky. fl. 70.—

III. Cărți literare.

Biografia fericitului Șaguna de N. Popea. fl. 250.—
Istoria biser. politico-naționale. fl. 1.—
Enchiridion sau carte manulă de canone. fl. 4.—
Învățătorul și poporul de Marienescu. fl. 50.—
Polemia contra Heliad. fl. 50.—
Calendarul pe anul 1896. fl. 30.—
Scrisori apologetice. fl. 50.—
Sunete și resunete de Z. Boiu. fl. 50.—
Scrisorile sf. Ioan gura de aur. fl. 50.—
Vocabular român german. fl. 70.—
Anghira creștină (cuvântări) funebreale de T. V. Gheaja. fl. 150.—
Anecdote și glume de T. V. Gheaja. fl. 65.—
Antologie română de Manliu. fl. 175.—
Cel mai mare bine din lume de Făgărășan. fl. 20.—
Cine ce face lui își face, comedie într-un act pentru tinerimea scolară. fl. 10.—
Codicele de Mateiu Voilean. fl. 80.—
Colinde de A. Marienescu. fl. 110.—
Compas românesc de P. Petrescu. fl. 50.—
Cuvântări funebreale de Z. Boiu. fl. 150.—
Crestomația română de I. Manliu. fl. 175.—
Date istorice de I. C. Pușcariu. fl. 2.—
Descănate populare de Marian. fl. 2.—
Documente pentru limbă și istorie de Dr. I. Pușcariu. fl. 250.—

Doine și strigături de St. Mantean fl. 12.—
Foi comemorative l. serbare 12/24 fl. 80.—
Maiu 1892 a lui G. Bariț fl. 20.—
In memoria lui G. Bariț peșii de G. J. andrea. fl. 20.—
Intrebări de educațiune și instrucțiune studii pedagogice de Dr. P. Span. fl. 1.—
La Alma povesti de Constanța de Dunca Schiau. fl. 50.—
Lecsioul comunelor bis-ricesci din archidieceasă de Dr. Remus Roșca. fl. 1.—
Noul atac asupra scolarelor noastre. fl. 25.—
Manual de drept cambial de I. Socaciu. fl. 2.—
Pace vouă de H. Drumond tradusă de D. Făgărășan. fl. 20.—
Primatul papal și infalibilitatea papei de I. Broju. fl. 25.—
Poesii de Andrei Murășan. fl. 150.—
Poetica română de I. Manliu. fl. 175.—
Povesii ardelenesci din gura poporului de I. P. Reteganul I—V. fl. 125.—
Povestiri alese și întocmite de P. Petrescu. fl. 75.—
Retorica și stilistica de I. Manliu. fl. 2.—
S'a dus în țară novelă originală de Il. Chendi. fl. 15.—
Studiu diu economia națională de P. Petrescu. fl. 40.—
Satul cu comorile novelă de P. Petrescu. fl. 45.—
Stupăritul de C. Dimian. fl. 80.—
Vechia metropolie de N. Popea. fl. 150.—
Protocolle sinodale dela 1864—1893 toate laolaltă. fl. 19.—
Protocolle congresuale dela 1868—1891 toate laolaltă. fl. 760.—
Statut organic. fl. 25.—
Regulament pentru parochii. fl. 10.—
Regulament pentru organizarea provisorie a învățămîntului. fl. 10.—
Regulament pentru procedura matrimonială. fl. 20.—
Regulament pentru seminarul pedagogico teologic Andreian. fl. 10.—
Regulament pentru afaceri interne congresuale. fl. 20.—

IV. Tipărituri.

Budget cōla. fl. 03.—
Catalog de clasă cōla. fl. 02.—
Catalog de clasă broș. din 10 cōle. fl. 30.—
Catalog de clasă broș. din 15 cōle. fl. 45.—
Catalog de clasă broș. din 20 cōle. fl. 55.—
Carte de evidență cōla. fl. 03.—
Carte de evidență leg. din 30 cōle. fl. 180.—
Carte de evidență leg. din 40 cōle. fl. 210.—
Chronica scolară leg. fl. 150.—
Consemnarea pruncilor obligați a cerceta școala cōla. fl. 02.—
Conspecte protopopesce, pentru noucun. fl. 05.—
Conspect despre comunele matre și filie cōla. fl. 03.—
Conspect despre vizitarea școlelor cōla. fl. 03.—
Conspecte de catechisația cōla. fl. 03.—
Conspecte scolare inv. (date statistice cōla. fl. 06.—
Conspecte prot. I. II. III cōla. fl. 06.—
Conspecte de absenții săptămânale și lunare cōla. fl. 02.—

Contul capitalelor active cōla. fl. 03.—
Estrase din protocolul botezaților, cununaților și morților esempl. fl. 01.—
Matricula scolară cōla cr. 2 legată din 50 cōle. fl. 150.—
Inventare pentru averea bisericelor. fl. 10.—
Jurnal de casă cōla. fl. 03.—
Jurnal de casă leg. 25 coli. fl. 165.—
Jurnal de casă leg. 30 coli. fl. 180.—
Obligațiuni ptru biserici esempl. fl. 01.—
Protocolul bunei învoiri cōla. fl. 06.—
Protocolul bunei învoiri leg. din 50 cōle. fl. 4.—
Protocolul parochial cōla. fl. 06.—
Protocolul parochial leg. din 50 cōle. fl. 450.—
Protocolul botezaților cōla. fl. 06.—
Protocolul botezaților I. din 50 c. fl. 450.—
Protocolul cununaților cōla. fl. 06.—
Protocolul cununaților I. din 50 c. fl. 450.—
Protocolul morților cōla. fl. 06.—
Protocolul morților leg. din 50 c. fl. 450.—
Protocol de esibite cōla. fl. 03.—
Protocol de esibite I. din 30 cōle. fl. 180.—
Protocol de esibite I. din 50 cōle. fl. 250.—
Prot. de clasificățiune cōla. fl. 02.—
Prot. de clasificățiune I. din 50 c. fl. 150.—
Specificațiuni pentru noua cununați cōla. fl. 05.—
Testimoniile scolare esempl. fl. 02.—
Testimoniile de religie. fl. 02.—

V. Icoane.

Icoana înmormentării domnului pe pânză. fl. 250.—
Icoana înmormentării domnului pe hârtie. fl. 50.—
Icoana celor trei Ierarchi pe hârtie. fl. 30.—
Icoana Evangeliștilor pe hârtie. fl. 50.—
Portret Șaguna. fl. 1.—
Portret Gozdu. fl. 1.—

VI. Requisite de scris.

Libele de scris à 1 cr. 100. fl. 70.—
Libele de comput à 1 cr. 100. fl. 70.—
Libele de dictando à 1 cr. 100. fl. 70.—
Caete de dictando din 6 foi 4 cr. dip 8 foi 6 cr. din 12 foi cu 8 cr. din 16 foi cu 12 cr. din 20 de foi cu. fl. 15.—
Glasuri (tocuri de pene) și de ceruse rotunde și cuadrate à 4, 5, 6, 8, 12, 20, 30, 40 cr. și. fl. 45.—
Tocuri (cōde) de pene condeiu dela 40 cr. suta până la 50 cr. bucata. fl. 45.—
Hârtie fină de scris de cancelarie și concept à 6, 7, 8, și 10 fl. mîia de cōle. fl. 45.—
Ceruse à 1, 2, 3, 4, 5, 6 și 7 bucata și suta à 80 cr. 1 fl. 120.—
1.80 2 și 7 fl. fl. 120.—
Pene de scris dela 50 cr. până la 20 cutie constătătoare din 144 bucăți. fl. 144.—
Tablițe de pîtră bucata 7, 10, 12 și 15 cu bucata. fl. 144.—
Tot felul de hârtie de epistole cu prețuri foarte moderate. fl. 144.—
Notese dela 4 cr. până la 1 fl. bucata. fl. 144.—
Trăistă de școlă pentru copii, chipuri pentru copii, Cîrcelă, Văpșele și pensele, Hârtie sugativă, Calemar, Liniale, hârtie pentru steluț, Albume, Blocuri, Tînte de desam, totfelul de negră, toate acestea cu prețuri foarte moderate. fl. 144.—